

PRZEWODNIK ✚ KATOLICKI

nr 39 29.09.2024
cena 10 zł (w tym 8% VAT)
www.przewodnik-katolicki.pl

*Kto bowiem nie jest
przeciwko nam,
ten jest z nami*
Mk 9,40

ISSN 0137-8384
NR IND. 371521
KOD CN. 4902 90 00

JAK MĄDRZE POMAGAĆ

DRUGA FAZA SYNODU
Kluczowy moment
dla przyszłości Kościoła

MY WSZYSCY W DRODZE
Światowy Dzień Migranta
i Uchodźcy

SAMOTNOŚĆ OSWOJONA
Od poczucia pustki
do akceptacji i bliskości

Pomóżmy razem powodzianom!

Fot. Sergei GAPON / AFP

Powódź, która nawiedziła południowe regiony Polski pozostawiła po sobie ogromniszczeń. Zalane wsie i miasta, zniszczone mosty, domy, a także tragiczne ofiary śmiertelne, to rzeczywistość, z którą zmagają się tysiące osób. Wiele rodzin zostało odciętych od świata, pozbawionych dostępu do podstawowych dóbr, a ich domy zostały zrujnowane.

Caritas Polska nie pozostaje obojętna wobec tego nieszczęścia. Organizujemy wsparcie dla poszkodowanych, wysyłając

transporty z żywnością, wodą, środkami higienicznymi oraz sprzętem niezbędnym do walki ze skutkami powodzi. Jednak potrzebujemy Waszej pomocy! Każda złotówka jest na wagę złota, a zebrane środki zostaną przeznaczone na dalsze działania ratunkowe i pomoc długofalową, w tym odbudowę zniszczonych domów i wsparcie dla rodzin, które straciły wszystko. Pomóżcie nam przywrócić nadzieję tym, którzy teraz jej najbardziej potrzebują. Wspólnie możemy zdziałać więcej!

dokonaj
wpłaty na stronie
caritas.pl/powodz

wpłać dowolną kwotę na konto
PL 77 1160 2202 0000 0000 3436
4384 z dopiskiem: **POWODZ**

zrób przelew **BLIK**
na telefon **+48 668 07 00 00**
o tytule: **POWODZ**

Spis treści

6 Wiadomości

Liturgia i Słowo

8 Szukać sojuszników

MICHAŁ PALUCH OP

10 Dobro bez etykietki

BP DAMIAN MUSKUS OFM

temat numeru

12 Powódź inna niż wszystkie

MONIKA BIAŁKOWSKA

16 Kto ponosi odpowiedzialność?

PIOTR WÓJCIK

20 Psychika w trybie przetrwania –

rozmowa z Katarzyną Bach

ANNA DRUŚ

22 Gdy siostra Woda staje się niebezpieczna

KS. ARTUR STOPKA

drogami Kościoła

24 Kluczowy moment dla przyszłości Kościoła

MICHAŁ KŁOSOWSKI

26 Przed Bogiem wszyscy jesteśmy migrantami

MONIKA BIAŁKOWSKA

28 Herman Kaleka: cud swojej epoki

ELŻBIETA WIATER

zielone strony

32 Niedziela świętego Franciszka

KAROLINA STERNAL

widziane z przeszłości

34 Drugie dno paktu hitlerowskiej III Rzeszy i Związku Sowieckiego

JACEK BORKOWICZ

36 Władysław Zamojski: hrabia z innej bajki

DOMINIK ROBAKOWSKI

blisko siebie

40 Samotność skrojona na miarę – rozmowa z Mirosławem Brejwą

WERONIKA FRĄCKIEWCZ

44 Pasje odkryte w dorosłym życiu

ANGELIKA SZELĄGOWSKA-MIRONIUK

kultura i czas wolny

48 Dialogi o wierze Scorsese i Spadaro

SZYMON BOJDO

50 Marcello Mastroianni kochał życie

NATALIA BUDZYŃSKA

52 Poznań Katharsis Festival: mosty ponad płynącym czasem

JAN KIERNICKI

55 Recenzje

bez owijania

62 Prof. Aleksander Bańka o synodzie i nowym stylu bycia Kościołem

MAŁGORZATA BILSKA

Kościół lokalny

56 diecezja bydgoska

58 metropolia poznańska

60 archidiecezja gnieźnieńska

felietony

30 Prawda i nieprawda w sieci

MICHAŁ SZUŁDRZYŃSKI

31 Ukarany za niewygodną prawdę?

PIOTR ZAREMBA

39 Komu Sikorski chce oddać Krym?

JACEK BORKOWICZ

54 W domu pisarza

NATALIA BUDZYŃSKA

12

TEMAT Z OKŁADKI

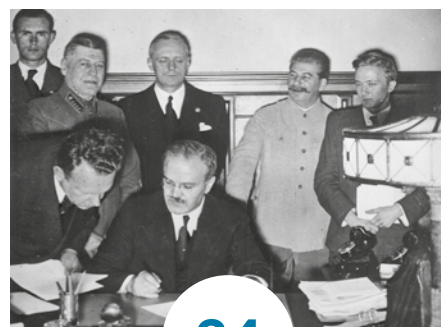
Powódź z roku 2024 pod wieloma względami różni się od tej z roku 1997. O tej różnicy stanowi przede wszystkim sposób komunikacji między ludźmi i konsekwencje, jakie to za sobą pociągnęło

24

DROGAMI KOŚCIOŁA

Druga faza synodu ma rozwinąć model Kościoła inkluzywnego. Czy wypracuje nowy język, jakim Kościół będzie prowadził dialog ze światem?

34

WIDZIANE Z PRZESZŁOŚCI

Rzeczywistymi architektami diabolicznego układu między hitlerowską III Rzeszą a Związkiem Sowieckim byli Adolf Hitler i Józef Stalin, którzy na mocy tajnego protokołu podzielili między siebie wschodnią część Europy

Szukaj nas na:

Synod nadziei, synod niepokojów

KS. WOJCIECH NOWICKI
redaktor naczelny

P o dwóch dniach rekolekcji w środę 2 października papież zainauguruje drugą fazę rzymskiego etapu Synodu o synodalności. W ubiegłym roku Kościół w Polsce reprezentowali trzej biskupi: arcybiskup poznański Stanisław Gądecki i arcybiskup krakowski Marek Jędraszewski, pełniący odpowiednio funkcję przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, oraz arcybiskup katowicki Adrian Galbas. Niedawno dowiedzieliśmy się, że z tej trójki tym razem nie pojedzie nikt. To ewenement, bo choć zdarzają się sytuacje, gdy część składu podlega wymianie, zdaje się, że nie było przypadku, by zmianie uległ cały skład delegacji. Kolejnym zaskoczeniem może być to, że nie będą to już członkowie prezydium KEP. Do Watykanu pojadą: abp Józef Górzyński, metropolita warszawski, bp Sławomir Oder z Gliwic i bp Jacek Grzybowski z diecezji warszawsko-praskiej. Do zaskoczeń można dodać fakt, że informacja ta długo nie była upubliczniona, a i do czasu zamknięcia tego numeru trudno znaleźć informację, dlaczego właściwie taka zmiana nastąpiła.

O tym, jaki jest harmonogram tegorocznych prac synodalnych w Watykanie, dowiemy się z artykułu Michała Kłosowskiego, który w międzyczasie podąża za papieżem do Belgii. Franciszek przebywał w tym kraju oraz w Luksemburgu od 26 do 29 września.

Wracając jednak do synodu. Punktem wyjścia dla prac jest jak zwykle tzw. do-

kument roboczy – *Instrumentum laboris*. To ciekawa lektura, nie tylko dla tych, którzy sprawami synodu żyją. Dokument nie tylko zbiera dotychczasowe rezultaty synodalnych dyskusji, ale podaje je w formie, która przybiera charakter małego traktatu eklezjologicznego. Inaczej mówiąc: tekst opowiada o tym, jak Kościół rozumie samego siebie (albo właściwie samą siebie, bo w greckim oryginale i łacińskim odpowiedniku *ecclesia* jest rodzaju żeńskiego, i to w kontekście tej refleksji nie jest bez znaczenia). Dokument zaczyna od fundamentów i buduje narrację wokół Kościoła rozumianego jako Lud Boży, prowadząc nas w głąb do zrozumienia, co właściwie znaczy, że jesteśmy braćmi i siostrami

Być może czas przełamać strach, że dawne formy mogą dziś już nas nie karmić i przez to wymagać zmiany, byle ich źródłem było wciąż niezmiennie Objawienie

w Chrystusie. To ujęcie jest wyraźnym odniesieniem do soborowej konstytucji *Lumen gentium* i rozwinięciem tej koncepcji. Jest też mowa o różnorodności, ale punktem wyjścia jest różnica i zarazem jedność w godności mężczyzny i kobiety. Dalej dokument ukierunkowuje już ojców i matki synodalne na temat roli kobiet.

Co ciekawe, dokument wyciąga temat ewentualnych święceń diakonatu (nie ma w ogóle mowy o święceniach prezbiteratu) dla kobiet, przenosząc go do specjalnej komisji pracującej niezależnie od prac synodu. Wyraźnie jednak podkreśla konieczność dopuszczenia kobiet do udziału w gremiach kierowniczych i decyzyjnych.

W kilku miejscach dokument mówi o próbie nowego spojrzenia, ale bez ducha rewolucyjnego. Jakby autorzy chcieli podkreślić, że tu nie chodzi o tworzenie czegoś nowego, ale – chyba nie sposób nie wrócić do myśli Jana XXIII – o ukazanie niezmiennych prawd w nowym blasku. Być może czas przełamać strach, że dawne formy mogą dziś już nas nie karmić i przez to wymagać zmiany, byle ich źródłem było wciąż niezmiennie Objawienie. I pewnie czas, by umieć także spojrzeć krytycznie na zewnętrzne szaty, w które Kościół na przestrzeni wieków się ubierał – przyjęte struktury, formy organizacyjne, sposoby podejmowania decyzji. To wszystko może podlegać zmianie, łącznie z językiem, nie tracąc przy tym zasadniczego celu, jaki Jezus pozostawił swemu Kościołowi: by był sakramentem zbawienia.

Pomóż nam wydawać

wspieraj nas

na patronite

modlitewnik „5 minut z Bogiem”

Fundacja Wojciech, ul. Chartowo , 61-245 Poznań
numer konta: 40 1020 4027 0000 1102 1483 2804
z dopiskiem: **Darowizna na 5 minut z Bogiem**

Razem możemy sprawić, by Bóg miał swoje 5 minut w Twoim życiu.

Medziugorie

Papieska zgoda

Watykan wypowiedział się na temat doświadczenia duchowego związanego z Medziugoriem. Opublikowana nota Dykasterii Nauki Wiary nie rozstrzyga kwestii nadprzyrodzonego charakteru domniemanych objawień Matki Bożej, uznaje natomiast liczne owoce duchowe związane z tamtejszą parafią i kultem Królowej Pokoju. „Nihil obstat” ze strony Dykasterii oznacza zezwolenie na kult i pielgrzymki oraz promowanie objawień.

„Nadszedł czas, aby zakończyć długą i złożoną historię wokół zjawisk duchowych z Medziugoria. Jest to historia, w której pojawiały się rozbieżne opinie biskupów, teologów, komisji i analityków” – tak zaczyna się dokument *Królowa Pokoju*, odnoszący się do doświadczeń duchowych związanych z Medziugoriem. Tekst, zatwierdzony przez papieża, uznaje wartość owoców duchowych związanych z doświadczeniem Medziugorie i zezwała wiernym na ich przyjęcie – zgodnie z nowymi normami dotyczącymi rozpoznawania takich zjawisk – ponieważ „zaobserwowano wiele pozytywnych owoców i nie wystąpiły żadne negatywne lub ryzykowne skutki wśród Ludu Bożego”. Ogólnie pozytywnie oceniono również przesłania, choć z pewnymi zastrzeżeniami dotyczącymi niektórych wypowiedzi. Podkreśla się także, że „ze wnioski zawarte w niniejszej Nocie nie pociągają za sobą osądu życia moralnego domniemanych widzających” i że dary duchowe „niekoniecznie wymagają moralnej doskonałości osób zaangażowanych, aby mogły działać”.

„Pozytywne owoce ujawniają się przede wszystkim w promowaniu zdrowej praktyki życia wiarą” w zgodzie z tradycją Kościoła. Odnotowano „wiele nawróceń” osób, które odkryły

lub ponownie odkryły wiarę; powrót do spowiedzi i komunii sakramentalnej, liczne powołania, „rozliczne przypadki pojednania między małżonkami oraz odnowa życia małżeńskiego i rodzinnego”. W nocie podkreślono, że „takie doświadczenia pojawiają się głównie w kontekście pielgrzymek do miejsc pierwotnych wydarzeń, a nie podczas spotkań z «widzącymi» w celu uczestniczenia w domniemanych objawieniach”. Wspomina się także, że odnotowano „dużo uzdowień”. Parafia w małej wiosce w Hercegowinie jest miejscem adoracji, modlitwy, seminariów, rekolekcji duchowych, spotkań młodzieży, a „wydaje się, że do Medziugoria ludzie przyjeżdżają przede wszystkim, aby odnowić swoją wiarę, a nie z powodu konkretnych intencji”.

Nota Dykasterii analizuje również centralne aspekty przekazów. „Aby uchronić skarb Medziugoria przed zniekształceniem, konieczne jest wyjaśnienie pewnych ewentualnych nieporozumień, które mogą prowadzić mniejszościowe grupy do wypaczania cennej propozycji tego duchowego doświadczenia” – czytamy w Nocie.

Kard. Víctor Manuel Fernández, prefekt Dykasterii Nauki Wiary, potwierdził, że teraz po oficjalnym zatwierdzeniu kultu Maryi Królowej Pokoju w Medziugorie będzie można wybudować sanktuarium. Decyzję w tej sprawie będzie musiał podjąć miejscowy biskup. Kard. Fernández zapowiedział też, że jeśli pojawią się kolejne orędzia z Medziugoria, to wymagać będą aprobaty Kościoła przed ich publikacją.

Położone sto kilometrów na południowy zachód od Sarajewa Medziugorie, do którego co roku przybywa kilka milionów pielgrzymów, znane jest od 1981 r. z doniesień o objawieniach maryjnych. Były one kilkakrotnie badane przez Watykan.

Polska

Caritas pomaga powodziom

110 agregatów prądotwórczych, 300 osuszaczy, 1500 łopat, 1000 szczotek, 300 grabi, 300 wiader, 200 taczek, 1100 butli turystycznych, 1000 palników, ponad 400 myjek ciśnieniowych – tyle zakupiła Caritas Polska dla powodziom. Wartość pomocy wynosi ponad 1,5 mln zł. Pomoc niosą też diecezjalne ośrodki Caritas, które przekazały ponad 250 palet wody pitnej, żywność, środki chemiczne i środki czystości oraz sprzęt do sprzątania o wartości 900 tys. zł. Wychoząc naprzeciw oczekiwaniom osób, które chcą nieść pomoc, Caritas Polska uruchomiła akcję „Paczka dla Powodziom”. Listę punktów odbioru takiej paczki można znaleźć na www.caritas.pl.

Ukraińcy też

Ukraińskie parafie pomagają Polakom poszkodowanym wskutek powodzi – powiedział ks. Leszek Kryża TChr, dyrektor Zespołu Pomocy Kościołowi na Wschodzie przy Konferencji Episkopatu Polski. Pomimo trwającej wojny zrzekają się na rzecz powodziom otrzymanego wsparcia, a nawet są gotowe wysłać na zalane tereny swoich wolontariuszy. „Wszyscy to robią w duchu wdzięczności za to, co Polska zrobiła dla nich w tym czasie, kiedy tej pomocy bardzo potrzebowali, i w duchu tego, co robi nadal” – powiedział Radiu Watykańskiemu ks. Kryża.

Przekroczone uprawnienia?

Prokuratura Rejonowa Warszawa-Mokotów wszczęła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy służb na szkodę ks. Michała Olszewskiego. Chodzi o „stosowanie wobec zatrzymanego przemocy psychicznej oraz nieprawidłowego postępowania z zatrzymanym, a następnie osadzoną, zmierzających do jego celowego udrczenia”. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożyło trzech posłów z klubu PiS.

Kraków

Dyskutowali o przyszłości Europy

W Krakowie w dniach 20–21 września odbyła się XXIV międzynarodowa konferencja z cyklu „Rola chrześcijan w procesie integracji europejskiej – Nowy kształt Europy”. Gromadzi ona środowiska chrześcijańskich polityków, działaczy społecznych i Kościołów, a ważnym tematem jest refleksja nad przyszłością duchową i kulturową Europy. Wśród poruszanych tym razem tematów znalazły się m.in. migracje i wojna w Ukrainie.

W trakcie konferencji nagrody im. bp. Tadeusza Pieronka In Veritate

Indonezja

Poświęcono największą figurę Jezusa

Nad kurortem turystycznym w indonezyjskiej prowincji Sumatra Północna wkrótce będzie górował najwyższy na świecie posąg Jezusa. Figura ma 61 metrów wysokości i jest o ponad 20 metrów wyższa od najsłynniejszego na świecie 40-metrowego pomnika Jezusa w Rio de Janeiro. Miniaturę pomnika pobło-

Polska

Film o obronie krzyża we Włoszczowie

Zakończyły się letnie dni zdjęciowe do filmu *Znak sprzeciwu*, opowiadającego historię strajku szkolnego z 1984 r. z Włoszczowy. Właśnie wtedy setki uczniów stanęły w obronie krzyża, który władze partyjne próbowały zdjąć ze ścian sal lekcyjnych. W zdjęciach na przełomie sierpnia i września wzięli udział znani polskim widzom aktorzy: Sebastian Fabijański, Piotr Cyrwus, Rafał Zawierucha, Mieczysław Hryniewicz czy Henryk Gołębiowski.

– W tej fenomenalnej historii sprzed 40 lat zachwyca nas niezłomna

za wybitne postawy i osiągnięcia włączeniu wartości chrześcijańskich i europejskich otrzymali były przewodniczący Rady Europejskiej Herman Van Rompuy i były przewodniczący Parlamentu Europejskiego Jerzy Buzek.

Konferencja „Rola chrześcijan w procesie integracji europejskiej – Nowy kształt Europy” organizowana jest przez Fundację im. bp. Tadeusza Pieronka we współpracy z Fundacją Roberta Schumana w Luksemburgu, Grupą Europejskiej Partii Ludowej w Parlamencie Europejskim, Delegacją Polską we Frakcji Europejskiej Partii Ludowej w PE oraz Komisją Konferencji Biskupów Unii Europejskiej (COMECE).

gosławił podczas swojej niedawnej wizyty w Indonezji papież. Tam też Franciszek podpisał modlitwę wrytą na tablicy przymocowanej do posągu. Obecny na poświęceniu arcybiskup Medan – stolicy Sumatry Północnej – Kornelius Sipayung podkreślił, że pomnik przypomina o obecności Boga w świecie.

Indonezja jest największym krajem na świecie, w którym większość mieszkańców stanowią muzułmanie. Według oficjalnych danych wśród 15 mln mieszkańców Północnej Sumatry żyje 1,1 mln katolików i nieco ponad 4 mln protestantów.

postawa młodych ludzi w obliczu wyjątkowego „egzaminu dojrzałości”. W 1984 r. młodzi ludzie mieli siłę, aby stanąć w obronie wiary, i postawili na szali własne marzenia, a nawet... życie. Czy dzisiaj bylibyśmy w stanie stworzyć taką wspólnotę? – zastanawia się reżyser Mateusz Olszewski.

Najważniejsze sceny, które będą pokazywały, co działo się w szkole w czasie strajku, zaplanowane zostały na luty 2025 roku. Ten etap jednak stoi obecnie pod znakiem zapytania. – Nie ukrywamy, że jest to projekt społeczny, który uda się zrealizować wyłącznie przy wsparciu darczyńców. Wierzę jednak, że damy radę i trafi on na ekrany kin zimą 2025 r. Nie uda się to jednak bez wsparcia ludzi, którzy tak jak my, widzą sens w tej produkcji – wyjaśnia Andrzej Sobczyk, producent filmu.

PRZEWODNIK
KATOLICKI

REDAKTOR NACZELNY
ks. Wojciech Nowicki

ZESPÓŁ:

Dorota Bauta, Monika Białkowska, Szymon Bojdo, Jacek Borkowicz, Natalia Budzyńska, ks. Jarosław Czyżewski (5 minut z Bogiem), Weronika Frąckiewicz, Piotr Józwiak (zastępca redaktora naczelnego, dział Społeczeństwo), Zosia Komorowska, Agnieszka Pioch-Stawomirska (dział Rodzina i wychowanie), Hanna Sowa, Paweł Stachowiak, Zuzanna Szczerbińska (kierownik artystyczny), Marlena Winiarska-Łuczak

STALI WSPÓŁPRACOWNICY:

Bogna Białecka, Małgorzata Biłska, Tomasz Budnikowski, Anna Druś, Krzysztof Jankowiak, Michał Kłosowski, Tomasz Królak, Krzysztof Mielnik-Kośmiderski (Wielka Brytania), bp Damian Muskus OFM, o. Michał Paluch OP, Lidka Piasecka (ilustracje), Maria Przełomieć, Dominik Robakowski, Agnieszka Sozańska (ilustracje) Karolina Sternal, ks. Artur Stopka, Angelika Szelągowska-Mironiuk, Michał Szułdrzyński, Robert Woźniak (fotografia), Piotr Wójcik, Piotr Zaremba

REKLAMA

Paulina Królska
tel. 667 001 607

krolska@swietywojciech.pl

KONTAKT W SPRAWIE PRENUMERATY

tel. 61 659 37 56

prenumerata@swietywojciech.pl

Prenumeratę rozpoczynamy po wpłacie na konto:

Święty Wojciech Dom Medialny Sp. z o.o.

61-235 Poznań, ul. Chartowo 5
PKO BP I/O Poznań 34 1020 4027 0000 1102
0046 1780

DRUK: EURODRUK POZNAŃ Sp. z o.o.

Święty Wojciech
Dom Medialny

WYDAWCA: Święty Wojciech
Dom Medialny sp. z o.o.

ADRES REDAKCJI: ul. Chartowo 5
61-245 Poznań
sekretariat.pk@swietywojciech.pl
przewodnik@swietywojciech.pl

www.przewodnik-katolicki.pl

XXVI niedziela zwykła

29 września 2024

Szukać sojuszników

Kto nie jest przeciwko nam, ten jest z nami”. Pobieźna lektura Nowego Testamentu może zrodzić wrażenie, że Jezus, zależnie od sytuacji, albo – jak w wypadku przytoczonego tym razem tekstu – zaprasza do szukania sojuszników gdzie się tylko da, albo mówi coś zgoła odwrotnego, podkreśla bezwzględną konieczność przynależności do Jego grupy. Jeśli jednak uważniej przyjrzeć się tego typu fragmentom, okazuje się, że Nowy Testament jest bardzo precyzyjny.

Jezus mówi o poszukiwaniu sojuszników, używając pierwszej osoby liczby mnogiej, albo – taką wersję tekstu znajdziemy w Ewangelii św. Łukasza – drugiej osoby liczby mnogiej: „kto bowiem nie jest przeciwko wam, ten jest z wami” (Łk 9, 10). Teksty, które kreślą ostre granice wspólnoty, wypowiedziane zaś są przez Jezusa w pierwszej osobie liczby pojedynczej: „kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie; a kto nie zbiera ze mną, rozprasa” (Łk 11, 23; Mt 12, 30).

Nie trzeba tłumaczyć doniosłości tej, mogłoby się wydawać, nieznacznej różnicy. Tylko Jezus – który wie, co kryje się w sercu człowieka (J 2, 25) – może stać się miarą ludzkich postaw i wydawać sądy

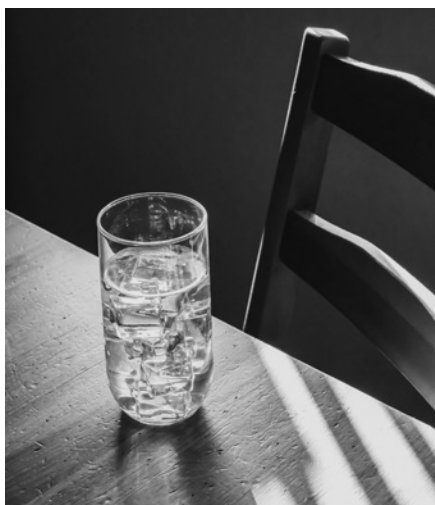
definitywne, które sankcjonują wykluczenie ze wspólnoty. Dla uczniów natomiast, starających się iść za Mistrzem czy razem z Nim („my”), adekwatna jest strategia poszukiwania wspólnoty ze wszystkimi, którzy jej wprost nie wykluczają.

Ktoś oczywiście mógłby słusznie zauważyć, że następcy apostołów są zaproszeni, by niosąc obecność Chrystusa we wspólnocie, w Jego imieniu (*in persona Christi*) działać, głosić i podejmować decyzje. Gdy biskup głosi słowo w liturgii, sam Chrystus jest obecny wśród swojego ludu. Właśnie jednak dlatego i tym bardziej pasterze powinni zawsze pamiętać o wspomnianej różnicy i ważyć słowa. Nie tylko zresztą oni. We współczesnym świecie, który z konfliktu uczynił ulubione narzędzie zdobywania uwagi i budowania tożsamości, wszyscy bardzo potrzebujemy wziąć na poważnie przesłanie tej ewangelicznej nauki. Jakim oddechem ulgi byłoby przecież w życiu społecznym dla nas dzisiaj, gdybyśmy zamiast wkładać całą energię w wykluczanie wrogów zaczęli najpierw i przede wszystkim szukać sojuszników. Pamiętajmy: każdy z nas może przyczynić się do takiej zmiany.

MICHAŁ PALUCH OP

CHWILA REFLEKSJI

Czy potrafię szukać sojuszników i budować jedność?

Czytanie z Księgi Liczb Lb 11, 25–29

Pan zstąpił w obłoku i mówił z Mojżeszem. Wziął z ducha, który był w nim, i przekazał go owym siedemdziesięciu starszym. A gdy spoczął na nich duch, wpadli w uniesienie prorockie. Nie powtórzyło się to jednak.

Dwóch mężów pozostało w obozie. Jeden nazywał się Eldad, a drugi Medad. Na nich też zstąpił duch, bo należeli do wezwanych, tylko nie przyszli do namiotu. Wpadli więc w obozie w uniesienie prorockie. Przybiegł młodzieniec i doniósł Mojżeszowi: «Eldad i Medad wpadli w obozie w uniesienie prorockie». Jozue, syn Nuna, który od młodości swojej był w służbie Mojżesza, zabrał głos i rzekł: «Mojżeszu, panie mój, zabroń im!». Ale Mojżesz odparł: «Czyż zazdrosny jesteś o mnie? Oby tak cały lud Pana prorokował, oby mu dał Pan swego ducha!».

Czytanie z Listu św. Jakuba Apostoła Jk 5, 1–6

Ateraz wy, bogacze, zapłaczcie wśród narzekań na utrapienia, jakie was czekają. Bogactwo wasze zbutwiało, szaty wasze stały się żerem dla moli, złoto wasze i srebro zardzewiało, a rdza ich będzie świadectwem przeciw wam i toczyć będzie ciała wasze niby ogień. Zebraliście w dniach ostatecznych skarby.

Oto woła zapłata robotników, żniwiarzy z pól waszych, którą zatrzymaliście, a krzyk żniwiarzy doszedł do uszu Pana Zastępów. Żyliście beztrosko na ziemi i wśród dostatków tuczylście serca wasze w dniu rzezi. Potępiliście i zabiliście sprawiedliwego. Nie stawiał wam oporu.

Słowa Ewangelii według św. Marka

Mk 9, 38-43.45.47-48

Apostoł Jan rzekł do Jezusa: «Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zaczęliśmy mu zabraniać, bo nie chodzi z nami».

Lecz Jezus odrzekł: «Przestańcie zabraniać mu, bo nikt, kto uczyni cud w imię moje, nie będzie mógł zaraz źle mówić o Mnie. Kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami.

Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, za-

prawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody. A kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu lepiej byłoby kamień młyński uwiązać u szyi i wrzucić go w morze.

Jeśli zatem twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony. I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie

Ścinawa, 21.09.2024 r.
Chory mieszkaniec
z aparaturą tlenową,
któremu strażacy dostarczyli
agregat prądotwórczy

FOT. PIOTR DZIURMAN/REPORTER/EAST NEWS

chromym wejść do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła. Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwójgim oczu być wrzuconym do piekła, gdzie robak ich nie ginie i ogień nie gaśnie».

KALENDARZ LITURGICZNY

PONIEDZIAŁEK 30 września św. Hieronima, pr. i dK.

Hi 1, 6-22 | Łk 9, 46-50

WTOREK 1 października św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dz. i dK.

Hi 3, 1-3.11-17.20-23 | Łk 9, 51-56

ŚRODA 2 października św. Aniołów Stróżów

Wj 23, 20-23 | Mt 18, 1-5.10

CZWARTEK 3 października Hi 19, 21-27 | Łk 10, 1-12

PIĄTEK 4 października św. Franciszka z Asyżu

Hi 38, 1.12-21; 40, 3-5 | Łk 10, 13-16

SOBOTA 5 października św. Faustyny Kowalskiej

Hi 42, 1-3.5-6.12-17 | Łk 10, 17-24

Codzienny komentarz do Ewangelii znajdziesz w modlitewniku **5 minut z Bogiem** dołączanym do „Przewodnika Katolickiego” w ostatnią niedzielę miesiąca

5 MINUT Z BOGIEM
Modlitwa na każdy dzień

PAŹDZIERNIK 2024

Dobro bez etykiety

BP DAMIAN MUSKUS OFM
Kraków

Nie tylko Piotr miał problem ze zrozumieniem Jezusa. Również umiłowany uczeń Jan miał kilka „wpadek”. Jedną z nich opisuje dzisiejsza Ewangelia. Okazuje się, tak wynika z relacji Marka, że syn Zebedeusza nie był wolny od wady, jaką jest zazdrość. Wyraźnie wzburzony mówi do Jezusa, że widział człowieka, który nie należy do grona Jego uczniów, ale w Jego imię uwalniał od złych duchów. Można uznać, że te słowa były próbą dzielenia ludzi na „naszych” i intruzów, na swoich i obcych.

Nie będzie wielkim nadużyciem, jeśli powiemy, że już pierwsi kościelni hierarchowie próbowali tworzyć ze wspólnoty miejsce ekskluzywne, dla wybranych i wyraźnie lepszych od innych. Droga nawracania dla Kościoła zaczęła się więc już u zarania jego dziejów. Śledząc losy dwóch apostołów – Szymona i Jana – widzimy, że to nawrócenie wiodło ich przez krzyż, żal, a przede wszystkim przez doświadczenie bezwarunkowej miłości Pana i Jego przebaczenia. Bóg nie zbudował swojego Kościoła na nadludzkich herosach, ale na zwyczajnych ludziach, z których każdy miał swoje słabości i grzechy.

Tendencją do dzielenia świata na „nasz” i „nie nasz”, jak widać, sięga przynajmniej dwóch tysięcy lat. Trudno ją wykorzenić z mentalności wielu uczniów Chrystusa. Chcieliby oni zawłaszczyc Jezusa dla siebie, kontrolować dystrybucję Jego łask, rezerwując je dla swoich. Poczucie przynależności jest ważną częścią ludzkiej natury, ale czy można je budować, opierając się na tworzeniu miejsc, do których dopuszczamy tylko ściśle wybrane grono? W ludzkich społecznościach tak się oczywiście dzieje, choć aż za dobrze wiemy, że taki ekskluzywizm kończy się często zamknięciem, lękiem przed innością, agresją wobec „obcych”. Nie taka jest logika Boża.

Boga nic nie ogranicza w miłości. On nie daje się zamknąć w ludzkich strukturach kościel-

nych ani tym bardziej kontrolować przez członków wspólnoty. Bóg działa tam, gdzie zapagnie, i w taki sposób, jaki uznaje za najlepszy, by wydobyć z nas dobro. Przychodzi często przez osoby, po których nigdy byśmy się tego nie spodziewali, sieje swoje ziarno w sercach ludzi, których my odruchowo odrzucamy, a przynajmniej oceniamy surowo ich zdolność do przyjęcia Bożej łaski. Czy wolno nam stawiać granice Bogu? Czy dzielenie ludzi na godnych i niegodnych doświadczenia Bożej miłości, czy uznawanie ich za gorszych od nas, bo „nie chodzą z nami”, jest ewangeliczne?

„Przeście zabraniać” – słyszymy dziś, jak dwa tysiące lat temu, jak wiele razy w dziejach Kościoła. Dobro nie ma etykiety przynależności, łaska rozlewa się bez granic i jest darmowa.

Zamiast zastanawiać się nad tym, kto jest „nasz”, a kto „nie nasz”, komu wolno, czynić dobro, a komu nie, zamiast tracić energię na wyszukiwanie „wrogów”, winniśmy raczej skupić się na tym, by nie przyczyniać się do powiększania obszarów zła w świecie.

Przestroga o gorszycielach wciąż jest boleśnie aktualna. Od reglamentowania dobra i dzielenia ludzi na swoich i obcych nie powiększą się obszary działania łaski Bożej. Jeśli jednak stawiamy jej tamę przez zgorszenie, przez bulwersujące czyny, niegodne uczniów Jezusa, jeśli wypychamy z Kościoła ludzi przez antyświadectwo i zdradę Pana, jeśli przemilczamy hańbiące zachowania „naszych”, przykładamy rękę do promocji zła.

Na szczęście Pan jest większy niż nasze ludzkie uwikłania, podziały i zgorszenia. Większy jest niż nasze tendencje do tworzenia zamkniętych grup, dzielenia ludzi na lepszych i gorszych. Nadzieję dla Kościoła jest nieskrępowana wolność Chrystusa, Jego bezgraniczna miłość. Uznać, że to On jest drogą, nie my, to początek nawrócenia.

Mk 9, 38–43.45.47–48

Przeście zabraniać mu

Bądźmy wolni od próżności

Ewangelia dzisiejszej liturgii mówi nam o Jezusie, który zapowiada, co wydarzy się w kulminacyjnym momencie Jego życia. Mówi: „Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Ci Go zabiją, lecz zabity, po trzech dniach zmartwychwstanie”. Uczniowie jednak, chodząc za Nauczycielem, co innego mają w głowie, a także na ustach. Kiedy Jezus ich pyta, o czym rozmawiali, nie odpowiadają.

Zwróćmy uwagę na to milczenie – uczniowie milczą, ponieważ sprzeczekali się o to, kto z nich jest największy – milczą ze wstydu. Jakież kontrast ze słowami Pana! Podczas gdy Jezus wyznawał im sens swojego życia, oni rozmawiali o władzy. Tak więc teraz, wstyd zamyka im usta, tak jak wcześniej pycha zamknęła ich serca. A jednak Jezus odpowiada otwarcie na szemranie po drodze: „Jeśli ktoś chce być pierwszym, niech będzie ostatnim”. Chcesz być wielki? Stań się małym, oddaj się na służbę wszystkim.

I jednym słowem, równie prostym co zdecydowanym, Jezus odnawia nasz sposób życia. Poucza nas, że prawdziwa władza nie polega na panowaniu najsilniejszych, ale na trosce o najsłabszych. Prawdziwa władza troszczy się o najsłabszych – to sprawia, że jesteś wielki.

Właśnie dlatego Nauczyciel przywołuje w tej chwili dziecko, stawia je pośród uczniów i obejmuje, mówiąc: „Kto jedno z tych dzieci przyjmuje w imię moje, Mnie przyjmuje”. Dziecko nie ma władzy, ono ma potrzeby. Gdy troszczymy się o człowieka, zdajemy sobie sprawę, że człowiek zawsze potrzebuje życia.

My – my wszyscy – żyjemy dlatego, że zostaliśmy przyjęci, jednak władza powoduje, że zapominamy o tej prawdzie.

nauczanie papieskie

Papież Franciszek przyjmuje na prywatnej audiencji członków Międzynarodowego Ruchu Studentów Katolickich (IMCS) Pax Romana w Watykanie, 20 września 2024 r.

FOT. VATICAN MEDIA/CATHOLIC PRESS PHOTO/IPA/ABACAPRESS.COM

Żyjesz, bo zostałeś przyjęty. Wtedy stajemy się władcami, nie sługami, a pierwszymi, którzy z tego powodu cierpią, są właśnie ci ostatni – mali, słabi, ubodzy.

Jak wiele osób cierpi i umiera z powodu walk o władzę! To są istnienia ludzkie, które świat odrzuca, tak jak odrzucił Jezusa. On, kiedy został wydany w ręce ludzi, nie spotkał się z objęciem, ale z krzyżem. Ewangelia pozostaje jednak słowem żywym i pełnym nadziei: Ten, który został odrzucony, zmartwychwstał, jest Panem!

Anioł Pański, niedziela 22 września

Wasza służba nie kończy się na ochronie ofiar, ale obejmuje próbę pomocy w odrodzeniu tych, którzy błądzą: w rzeczywistości, działając z szacunkiem i moralną uczciwością, możecie poruszyć sumienia, pokazując możliwość innego życia. (...)

Bogactwem narodu są przede wszystkim ludzie, każdy obywatel ze swoją oryginalnością, która sprzyja kreatywności, otwartości na świat.

Przemówienie do przedstawicieli świętującej jubileusz 250 lat funkcjonowania włoskiej Policji Skarbowej, sobota 21 września

Dopóki problemy ubogich nie zostaną radykalnie rozwiązane, dopóki nie wyrzekniemy się absolutnej autonomii rynków i spekulacji finansowych i nie podejmiemy strukturalnych przyczyn nierówności, problemy świata nie zostaną rozwiązane. (...)

Kolonializm materialny, ideologiczny i kulturowy często idą w parze, pozerając

materialne i niematerialne bogactwo ludzi. (...)

Wyrzeczenie się szlachetnych i wspaniałomyślnych ideałów, by służyć bogu pieniądza lub władzy jest wielką apostazją.

Przemówienie do uczestników Spotkania Ruchów Ludowych, zorganizowanego przez Dykasterię ds. Integralnego Rozwoju Człowieka, piątek 20 września

Pierwszą refleksją, jaka nasuwa się spontanicznie po tej podróży, jest to, że w myśleniu o Kościele wciąż jesteśmy zbyt eurocentryczni lub, jak to się mówi, „zachodni”. A tymczasem Kościół jest w istocie znacznie większy, o wiele większy, o wiele większy niż Rzym i Europa, o wiele większy! A także – mogę powiedzieć – o wiele bardziej żywy w tych krajach! Doświadczyłem tego we wruszający sposób, kiedy spotkałem się z tymi wspólnotami, słuchając świadectw księży, sióstr zakonnych, świeckich, a zwłaszcza katechistów – katechiści to ci, którzy podejmują ewangelizację. Są to Kościoły, które nie uprawiają prozelityzmu, lecz rozwijają się przez „przyciąganie”, jak mądrze mówił Benedykt XVI.

Audiencja ogólna, środa 18 września

Powódź inna niż wszystkie

Powódź z roku 2024 pod wieloma względami różni się od tej z roku 1997. O tej różnicy stanowi nie tylko zbiornik Racibórz, który uratował Wrocław. Stanowi o niej przede wszystkim sposób komunikacji między ludźmi i wszystkie konsekwencje, jakie to za sobą pociągnęło.

MONIKA BIAŁKOWSKA

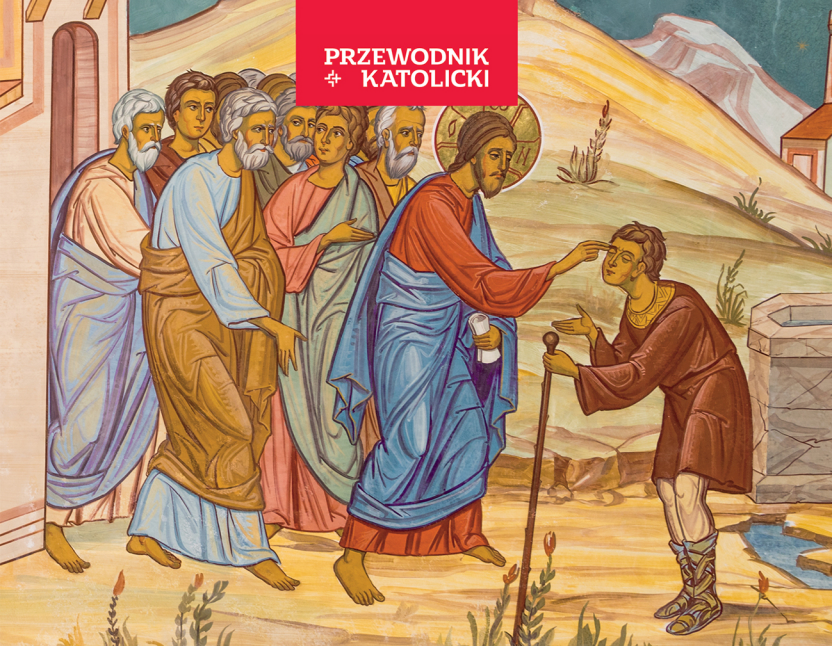
Facebook, Instagram, X (dawniej Twitter) – te trzy platformy pozwalają ludziom być ze sobą w kontakcie tak długo, jak tylko są oni w zasięgu sieci internetowej. Facebook w czasie powodzi pozwalał szybko organizować się w lokalne grupy. To w nich przekazywano sobie infor-

macje ważne dla danej społeczności: na przykład która ulica w mieście jest zalewana i w jaki sposób można jeszcze ją ominąć, by dotrzeć do konkretnego punktu. X pozwalał szybko posłać w szeroki świat informacje o tym, co dzieje się na zalewanych terenach. To właśnie stamtąd dowiadywaliśmy się

więcej i szybciej niż z telewizyjnych serwisów „na żywo”. W tej chwili, kiedy woda opadła i przyszedł czas sprzątanania, również internet służy w dużej mierze organizacji pomocy.

Jeśli próbować nadać temu, co się wydarzyło w przestrzeni komunikacyjnej, ocenę moralną – nazwać dobrem albo

PRZEWODNIK
✦ KATOLICKI

5 MINUT Z BOGIEM

Modlitwa na każdy dzień

PAŹDZIERNIK 2024

5 MINUT Z BOGIEM

Modlitwa na każdy dzień

PAŹDZIERNIK 2024

Redakcja: ks. Jarosław Czyżewski

Treść rozważań: o. Michał Golubiewski OP (1–2, 4, 7–8 oraz 10 października), ks. Jarosław Czyżewski (3, 5–6, 9 oraz 26–31 października), o. Dariusz Piórkowski SJ (11–20 października), Aleksandra Eysymontt (21–25 października)

Korekta: Sylwia Solarska

Layout: Agnieszka Robakowska

Skład i łamanie: Zuzanna Szczerbińska

Zdjęcia: Unsplash

Opracowanie graficzne okładki: Zuzanna Szczerbińska

Zdjęcie na okładce: *Uzdrowienie niewidomego*, ikona, fot. Jaroslav/Adobe Stock

Tekst psalmów, pieśni, próśb i modlitw – *Liturgia godzin*

(t. IV Pallottinum, Poznań 1988)

Tekst Ewangelii – *Lekcjonarz mszalny*

(t. V, VI Pallottinum, Poznań 2015, 2004)

© Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o., Poznań 2024

© Copyright by Konferencja Episkopatu Polski 2024 (teksty liturgiczne)

© Copyright by Wydawnictwo Pallottinum 2024 (teksty liturgiczne)

Wydawca:

Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.

„Przewodnik Katolicki”

ul. Chartowo 5, 61–245 Poznań

www.przewodnik-katolicki.pl

ISBN 978-83-8065-605-5

Druk i oprawa: Zakład Poligraficzny Moś i Łuczak sp.j.

Modlitewnik *5 minut z Bogiem* jest bezpłatnym dodatkiem do „Przewodnika Katolickiego”, dołączanym do numeru na ostatnią niedzielę poprzedzającego miesiąca.

***Trzeba żyć pod okiem Pana Jezusa.
Wystarczy jedno spojrzenie duszy na Niego,
jedno słowo, myśl jak błyskawica,
a to już jest modlitwa.***

św. Brat Albert Chmielowski

Papież Franciszek 24 grudnia zainauguruje Rok Jubileuszowy (Święty) – obchodzony w Kościele od 1300 roku, przeżywany obecnie co 25 lat. Najbliższy pod hasłem „Pielgrzymi nadziei” potrwa do 6 stycznia 2026 roku. Jako przygotowanie do Jubileuszu papież ogłosił obecny rok 2024 „Rokiem Modlitwy”. W tym celu Watykan wydał książeczkę „Naucz nas się modlić” (dostępna na stronie: www.iubilaem2025.va/pl.html). Przez kolejne miesiące będziemy publikować jej fragmenty. Miesiąc temu zamieściliśmy fragment broszurki dotyczący nauczania Ojca Świętego nt. modlitwy. Kolejny rozdział brzmi: „«Panie, naucz nas się modlić» (Łk 11, 1): Szkoła Modlitwy”.

„Prośba uczniów ukazuje to, że modlitwa nie jest formułą automatycznej komunikacji, wręcz przeciwnie, wymaga nauczania, dyscypliny, metod, które jedynie Mistrz może wskazać. Tak jak uczniowie prosili Jezusa, aby nauczył ich się modlić, także i my, aby wejść w bardziej intymną i osobistą relację z Bogiem, nie powinniśmy bać się prosić o pomoc przede wszystkim Mistrza, a następnie tych, którzy jako przewodnicy duchowi dłużej chodzą w obecności Pana i nauczyli się już rozpoznawać Jego kroki i drogę.

Adoracja jest aktem pokory i czci przed wielkością Boga. Papież w swoich refleksjach często przypomina, że podczas adoracji uznajemy zwierzchnictwo Boga i naszą całkowitą zależność od Niego. Ta forma modlitwy pomaga otworzyć się na głębsze poczucie zachwytu i zdumienia w obliczu wszechmocy oraz dobroci Boga, umacniając naszą wiarę i nasze zaufanie do Niego. Wyróżnia się jako akt uznania majestatu Boga, nie tylko jako Stwórcy, ale także jako Żywego Źródła miłości i nieskończonego miłosierdzia. Podczas adoracji chrześcijanin wezwany jest do pokazania się Bogu z sercem czystym i pokornym, uznając swoje własne ograniczenia w obliczu ogromu Bożego. Ten rodzaj modlitwy nie wymaga prośb ani suplikacji, ale jest

czystym wyrazem duszy, która zwraca się do Boga z wdzięcznością i czcią, jakby stała w obliczu Przedwiecznej Tajemnicy.

Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia stanowi wyraz radości oraz wdzięczności wobec Boga za Jego niezliczone dary i błogosławieństwa. W uwielbieniu celebруем wielkość, piękno oraz dobroć Boga, rozpoznając Jego żywą i życiodajną Obecność w naszym życiu, a także w otaczającym świecie. W dziękczynieniu z wdzięcznością reagujemy na dzieła Boga, od tych bardzo małych do największych, świadomi, że każde dobro, które otrzymujemy, jest znakiem Jego nieskończonej dobroci. (...)

Modlitwa wstawiennicza jest modlitwą, która najlepiej wyraża komunię i obcowanie świętych: pozwala modlić się w potrzebach innych, okazując solidarność, zrozumienie oraz współczucie. Dobrze jest podkreślić wagę tej formy modlitwy jako aktu miłości i chrześcijańskiej solidarności, która jednoczy nas z innymi – naszymi bliźnimi oraz czyni nas uczestnikami ich cierpień, a także ich nadziei. Modlitwa wstawiennicza jest potężnym narzędziem komunii, dzięki któremu możemy przedstawić Bogu potrzeby świata oraz naszych braci i sióstr. W ten sposób modlitwa wstawiennicza staje się pomostem łączącym wiernych oraz ich intencje, przekraczając granice przestrzeni i czasu, aby współdzielić przed Bogiem swoje radości i cierpienia. (...)

Modlitwa błagalna odzwierciedla naszą ludzką bezbronność i naszą potrzebę pomocy: za pomocą tego rodzaju modlitwy przedstawiamy Bogu nasze osobiste potrzeby, nasze najgłębsze pragnienia oraz najpilniejsze obawy i troski. Zachęceni jesteśmy do przedstawiania z ufnością i wytrwałością naszych prośb Bogu, pamiętając o tym, że On zawsze jest gotowy wysłuchać naszego serca: «prosi o wytrwałość, prosi o determinację, bez wstydu. Dlaczego? Bo pukam do drzwi mojego

przyjaciela. Bóg jest przyjacielem i z przyjacielem mogę to zrobić. Nieustanna, inwazyjna modlitwa» (papież Franciszek). Błaganie staje się zatem momentem intymnej komunii z Bogiem, gdzie nasza bezbronność spotyka się z Jego nieskończonym miłosierdziem i miłością: przez nią uczymy się głębiej ufać Bogu, powierzając Mu całe nasze życie, nasze troski, nasze nadzieje i nasze pragnienia”.

ks. Jarosław Czyżewski
„Przewodnik Katolicki”
„Biblioteka Kaznodziejska”

WTOREK • 1 PAŹDZIERNIKA

Wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła

Psalm 37 (fragment)

Nie oburzaj się widząc źle czyniących
i nie zazdrość ludziom nieprawym,

Bo zwiędną prędko jak trawa,
obumrą jak świeża zieleń.

Miej ufność w Panu i czyń to, co dobre,
a będziesz mieszkał na ziemi i żył bezpiecznie.

Raduj się w Panu,
a On spełni pragnienia twego serca.

Powierz Panu swą drogę,
zaufaj Mu, a On sam będzie działał.

On sprawi, że twa sprawiedliwość zabłyśnie jak światło,
a prawość twoja jak blask południa.

Spokojny bądź wobec Pana i Jemu zaufaj,
nie oburzaj się na tego, któremu szczęści się w drodze,
na człowieka, który obmyśla zasadzki.

Porzuć zapalczywość i przestań się gniewać,
nie oburzaj się, gdyż to prowadzi do złego.

Wyginą bowiem złoczyńcy,
a ufający Panu posiadą ziemię.

Jeszcze chwila, a nie będzie przestępcy,
spojrzysz na jego miejsce i już go nie znajdziesz.

Pokorni natomiast posiadą ziemię
i będą się rozkoszować wielkim pokojem.

Chwała Ojcu i Synowi...

Ewangelia · Łk 9, 51–56

Gdy dopełniały się dni wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jeruzalem, i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i weszli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by przygotować Mu pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jeruzalem. Widząc to, uczniowie Jakub

i Jan rzekli: «Panie, czy chcesz, byśmy powiedzieli: Niech ogień spadnie z nieba i pochłonie ich?». Lecz On, odwróciwszy się, zgromił ich. I udali się do innego miasteczka.

Rozważanie

Ta Ewangelia może być ilustracją innych słów Biblii, mówiących, że gniew człowieka „nie wykonuje sprawiedliwości Bożej” (Jk 1, 20). Jezus odrzuca propozycję rozgniewanych Jakuba i Jana, którym nadał przydomek „synowie gromu” (Mk 3, 17). Choć uczucie gniewu jest czymś naturalnym, trzeba podchodzić do niego ostrożnie. Gdy mamy ochotę, by na kogoś „spadł ogień z nieba i pochłonął go”, często lepiej pójść „do innego miasteczka” – poszukać innego rozwiązania. A tego, kto budzi gniew, potraktować z cierpliwością i pozostawić Bogu.

Wobec kogo chciałbym reagować łagodniej?

Chwila refleksji

Prośby

Chrystus jest Oblubieńcem i nagrodą dziewic. Uwielbiamy Go z radością i wołajmy do Niego:

Chryste, Ciebie święte dziewice umiłowały jako jedyne Oblubieńca, spraw, aby nic nas nie odłączyło od Twojej miłości.

– Ty ukoronowałaś swą Matkę, Maryję, na Królową dziewic, spraw za Jej wstawiennictwem, abyśmy zawsze służyli Tobie z czystym sercem.

– Przez orędownictwo dziewic, które czystym i niepodzielnym sercem służyły Tobie, spraw, aby dobra tego przemijającego świata nigdy nas nie odłączyły od Ciebie.

– Panie Jezu, Oblubieńcze, Twego przyjścia oczekiwały roztropne dziewice, spraw, abyśmy oczekiwali Ciebie w czujności i nadziei.

– Za wstawiennictwem Świętej Teresy od Dzieciątka Jezus, która należała do mądrych i roztropnych dziewic, udziel nam niewinności życia i mądrości.

Ojcze nasz

Modlitwa

Boże, Ty otwierasz bramy swojego królestwa pokornym i małym, spraw, abyśmy z ufnością wstępowali w ślady Świętej Teresy od Dzieciątka Jezus i za jej wstawiennictwem osiągnęli Twoją wieczną chwałę. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen .

ŚRODA • 2 PAŹDZIERNIKA

Wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów

Psalm 34 (fragment)

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy,
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.

Dusza moja chlubi się Panem,
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Wysławiajcie razem ze mną Pana,
wspólnie wywyższajmy Jego imię.

Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał
i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością,
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał,
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Anioł Pański otacza szańcem bogobojnych,
aby ich ocalić.

Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest dobry;
szczęśliwy człowiek, który znajduje w Nim ucieczkę.

Bójcie się Pana, wszyscy Jego święci,
gdyż bogobojni nie zaznają biedy.

Bogacze zubożeli i zaznali głodu,
szukającym Pana niczego nie zabraknie.

Chwała Ojcu i Synowi...